

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

התחדשות

מסיימים 'ליקוטי מוהר"ן בשלושה חודשים!

באירגון 'מקור חכמה' מציינים בשבת זו, פרשת קרח, התחלה של מהזור חדש בלימוד 'סדר בקיאות' בספרו של רבינו הקדוש 'ליקוטי מוהר"ן'.

במסגרת הסדר הזה, לומדים כ-20 דקות ביום את הליקוטי מוהר"ן, ומסיימים אותו מדי שלושה חודשים.

בכך מקיימים את רצון רבינו: "ללמוד ספריו הקדושים, שיעור אחד פשוט - ללמוד במהירות הרבה מאד, כדי שיהיה שגור בעל פה" (חיי מוהר"ן, שמו).

בין המסיימים מתקיימת הגרלה על סך \$500.

זמני התחלת המהזורים החדשים: 1. ראש השנה 2. ראש חודש טבת 3. ראש חודש ניסן 4. ראש חודש תמוז.

הצטרף גם אתה לעשרות האברכים שזכו לסיים את הספר ליקוטי מוהר"ן עשרות פעמים!

להרשמה או להודעה על סיום הספר, יש להשאיר הודעה בטל. 02-3720970. בארה"ב: 845-669-0803. בלונדון 020-3129-7804.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי תפילות	ליקוטי תפילות הימית	הדף
שבת	ל	נד.	עג	יג-יד	מכות
א	א	נד:	עד	טו-טז	ח
ב	ב	נה.	עה	יז-יח	ט
ג	ג	נה:	עו	יט-כ	י
ד	ד	נו.	עז	כא-כב	יא
ה	ה	נו:	עח	כג-כד	יב
ו	ו	נו.	עט	כה-כו	יג
					יד

יום של הפצה

ל בסיון
להצלחת מרת פייגא בת יפה טובה
ה בתמוז
לעי"נ מרת חיה שרה בת סימה ע"ה

יו"ל ע"י
**אוצרות
ברסלב**
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

ת.ד. 50617 בית שמש
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
ניתן לקבל את הגליון מידי שבעה גם בדוא"ל
braslav@actom.net.il

הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

התחזקות אמיתית מהי?

הוא כבר שקע כמעט בדיכאון מוחלט. מחלתו חשוכת המרפא אכלה בו בכל פה. הוא הלך ודעך. בעיניים כלות המתין לסופו המור.

בתוך כך הגיע לאוזניו שמעו של הרופא המהולל: "ביכולתו לרפא חולים סופניים, שכבר התייאשו מהם" - אמרו לו ידידיו.

הנסיעה המפרכת אל הרופא עברה עליו בקשיים לא מעטים. סוף סוף הוא מוצא את עצמו משוחח עם המומחה הגדול.

הלה בודק ומאבחן אותו, ולאחר שהות קצרה פוקד עליו בקול מצווה: "שמע, יש לך סיכויים טובים, אתה עוד יכול להאריך ימים בעזרת השם, תוכל להמשיך לפעול ביתר שאת, אתה רק צריך לדאוג מעתה לתזונה נכונה כפי שאפרט במכתב שאמסור לידך. הישמר מפני כל מויני חומרים מזיקים המפורטים שם. אם תשמור על כל הכללים - אני ערב לך אישית שתוך זמן קצר תהיה בריא ושלם!"

הדברים הברורים נסכו בו רוח חיים. הוא חוזר הביתה ומתחיל בסדר יומו הרגיל, וכי קלה היא בעיניכם? הרופא הגדול הבטיח לי שהחיים לפני! - - -

אך עובר זמן, ובני ביתו נדהמים לגלות שהוא מזלזל בכל אותן הוראות המורות שניתנו לו; הוא מהלך בוחיחות דעת ובז לכל הפרטים המגבילים שניתנו לו. הם ניסו לעורר את תשומת לבו לסכנה האיומה שהוא ממיט על עצמו - אך הוא לא מתרגש כלל: "הרופא ערב לי אישית שעוד אספיק הרבה בחיים שלי. אין לי מה לדאוג..."

דברי ההתחזקות הנובעים כמעין טהור מבית קודשיו של הצדיק - מטהרים, מזככים, מרפאים ומחיים. אך כל זאת בתנאי שהאדם אכן מצוייט לצדיק ציות מוחלט.

כשהאדם מקבל את כל דבריו של הצדיק בתמימות, ורוצה באמת לחזור ולהשתעבד על ידם לעבודת ה' - הרי שהדברים מחיים מרפאים ומזככים. אך כאשר הוא מנצל את הדברים כדי להתרפות ולהתעצל, וההבטחות שניתנו לו גורמים לו לחיות חיים נטולי עול - אזי הוא מפר את התנאי שאותו הציב הרופא, שאך ורק על ידו תיתכן

הרפואה המובטחת (ראה כוכבי אור, אנשי מוהר"ן ג).

הצדיקים סוללים את דרכי התשובה, בכוחם ניתן להבקיע את החושך שגרמו העוונות. בסיועם ניתן גם לתקן את הכל ולהפוך את הירידה לעליה - אבל יש לכך תנאי ברור: "שישמע לדבריהם וילך בדרכיהם, מעתה על כל פנים, ויסלק חכמתו כאילו אין לו שום שכל; רק יבטל דעתו לגמרי נגדם - ואז יזכה בודאי לאהרית טוב" (משיבת נפש ל).

ההליכה בדרכי הצדיקים מחייבת את הבא לשוב בתשובה - להכיר באשמתו וברחוקו, ולהתבייש בכך מאד (ליקוטי מוהר"ן ח"א 1). בד בבד עליו להתחזק בשמחה על כך שכן השמים פותחים לפניו פתח תקווה שלא לפי מעשיו ומעניקים לו חסד חנים שיוכל לתקן את הכל,

השמחה והכרת האשמה אינם סותרים כלל; אדרבה - הכרת האשמה והבושה הינן הכוח שמקוין את הרעלים שנספסו בדמו עקב עוונותיו (שם). ואילו השמחה היא על הזכות שניתנה לו להתרפאות, על אף שהוא האשם בהרעלת נפשו.

התחזקות שגורמת לאדם לחוש נטול עול מתוך הסתמכות על ההבטחה שניתנה לו שהכל יתוקן, כמוה כהסתמכות החולה על ערבותו של הרופא מבלי שיקיים את הוראותיו. "קורח היה גדול במעלה מאד והיה מוכן לזכות למדרגה גבוהה מאד" - כותב רבי נתן - הוא הזה ברוח קודשו שלשלת גדולה של צדיקים גדולים ונשגבים שנמשכת ממנו, דבר זה גרם לו לחשוב שאיך

היה בטוח בהצלחתו הסופית...
שלא ינהג, יסכימו עמו מן השמים... הוא הרי היה בטוח בהצלחתו הסופית...

הוא רק שכה, שאם אומנם מן השמים מסבבים באופן נפלא ובלתי מובן בשכל האנושי שהכל יתוקן באופן שלבסוף תשמש גם הרעה כסיבה לניצחון צד הקדושה - אין זה נוגע לו עצמו; אם אין האדם מצוייט לצדיק בכל שלב, הרי שהוא עצמו לא יזכה להיכלל בתיקון המופלא הזה (ליקוטי הלכות, סימני בהמה וחיה הטהורה ד, ט).

כדאי אם כן לסבול את הבושה והרגשת האשמה בשעת חשבון הנפש היומי, אין זה סותר כלל להתחזקות ולשמחה; אדרבה - שני הדברים בונים זה את זה בצורה נפלאה, ומצמידים הצלחה נצחית.

לחפש את השבת שבתוך ימי החול!

המלאכות שעל האדם לעשות לפרנסתו. חטאו היה פירוד – גם עונשו פירוד; הוא לא יוכל לקבל את מזונו בחדש שמים ככל בעלי החיים; עליו להשתדל בעצמו, כביכול.

אמרנו כביכול, כי אליבא דאמת הקדוש ברוך הוא אינו חפץ לרחק אותנו, כמו שכתוב: "החפץ אהפוך במות המת כי אם בשובו מדרכיו". גם הריחוק שנגזר על האדם בעמל פרנסתו, נועד כדי שעל ידי שיצטער על הריחוק, ישתוקק לחזור ולהתקרב.

כך שגם אם שבת היא כולה שלווה, הרי גם בימי החול ניתן להתבונן מבעד למעטה ההשתדלות, ולחפש את ההשגחה שה' משגיח עלינו בכל מצב. עלינו רק לגלות את הקירוב שמסתתר בתוך הפירוד והניכור – את השבת שבתוך ימי החול.

או אז נעשה את כל המלאכות הנחוצות בימי החול, אך בסתר ליבנו נדע שכל זה הוא רק לצאת ידי חובת השתדלות, כאשר לאמיתו של דבר כל ההצלחה תלויה רק בגזירת עליון.

הדבר ימנע מאתנו לחצים ודאגות מיותרים, וייצור קשר חם בינינו לבין אבינו שבשמים שאוהב אותנו. אהבה רבה ואהבת עולם – בימי החול כבימי שבת.

אלא שבמחשבה שנייה, מצווה זו טעונה ביאור: שבת קודש הוא יום מנוחה ושלווה, והוא כל כך שונה ומנוגד לששת ימי המעשה שכל כולם עשייה, התחייבויות ולחצים. כיצד אפוא ניתן לזכור את השבת בימי החול?! הרי אין מדובר כאן בזיכרון במשמעותו הפשוטה; וכי למה שנשכח את השבת?! דורשים מאתנו שהשבת תקנה שביתה בליבנו גם בימי המעשה העסוקים והטרודים – הכיצד?

חטאו של האדם הראשון הפריד אותו מהקדוש ברוך הוא; הוא התערטל מהמצווה (- מלשון צוואת הויכור) היחידה שחיברה בינו לבוורא.

פירוד זה היה עלול להסתיים בגרוע מכל – "ביום אכלך ממנו מות תמות", אלא שהשבת הגנה עליו, כפי שמוכח בזהר הקדוש. שכן בכוחה של השבת, יום האהבה והרצון, לחבר את האדם מחדש לקדוש ברוך הוא, כנרמז בפסוק: 'וְשַׁבְּתָּ עַד ה' אֲלוֹקֶיךָ – אוֹתוֹת שַׁבַּת'.

האדם הראשון שחטא, נענש "בזיעת אפך תאכל לחם". בקללה זו יש ל"ט אותיות, שרומזות ל"ט

"וזהמת הנחש גרם ל"ט קללות, ל"ט מלאכות. וצריך כל אדם להמשיך קדושת שבת, לקדש ימי החול, כדאיתא במכילתא: 'זכור את יום השבת' – זכרהו מאחד בשבת'.

"ולפי הקדושה שמקדש ימי החול... כשאתה עושה חפצך... בימי החול... ידמה כאילו עכשיו יום קדשי... ותקדשם משלשים ותשע מלאכות". (ליקוטי מוהר"ן ח"א לה)

שאלה: "איזה יום היום?" תענו בוודאי: "יום רביעי, חמישי או שישי" (בהתאם לעילות הפצת העלון באזור...) אך לא, השאלה היא: מה שמו הפרטי של היום, בלי קשר לשבת שאחריו מתחילים לספור: ראשון, שני, שלישי וכו'.

צדקתם, אין לימי השבוע שמות פורמליים; בלשון הקודש, בשונה משפות אחרות, אין שמות לימי השבוע. יש שבת, ומלבדה יש רק ראשון או שני לשבת, וכן הלאה.

כשאנו מונים את ימי השבוע משבת לשבת, אנו מקיימים בכך את המצווה של "זכור את יום השבת לקדשו" – "זכרהו מאחד בשבת" – שיום השבת לא יצטמצם ליום השביעי בלבד, אלא יישאר בהכרתנו במשך כל השבוע.

דורות

בעקבות הדורות בחסידות

רבי נחמן מהורדנקה - סבו של רבינו הקדוש

כעבור שנתיים נפל למשכב, ובעת רעוא דרעוין של שבת קודש, ב' בתמוז תקכ"ו, עלתה נשמתו בסערה השמימה, כשחברו רבי מנדל מפרמישילן קורא לפניו מתוך אוהר הקדוש.

בשנת תקנ"ח ביקר נכדו, רבינו הקדוש הקרוי על שמו, בארץ-ישראל, והשתטח על ציונו.

קשר מופלא שרר בין הסב לנכדו: בהיות רבינו בחו"ל, נהג להשתטח על ציונו של הצדיק רבי ישעיה מיאנוב, ולעשותו שליח אל סבו. רבינו גילה, שאחד הטעמים לבואו לארץ-הקודש, הוא העובדה שמאותה עת נמנע ממנו מאיזושהי סיבה, לעשות את רבי ישעיה שליח אל סבו, והוא החליט לפקוד בעצמו את ציונו בטבריה ולשוחח עמו - - -

גרשון מקיטוב. באותה עת עלה ארצה רבי אליעזר רוקח מאמסטרדם, כשמטרת בואו, להזייעד עם רבי נחמן על אדמת הקודש; "כשנהיה יחד בארץ-הקודש, נביא את הגואל!" אמר. אך מה הצטער לאחר בואו, בשומעו מפי ר' שמשון, כי אביו נאלץ לשוב לחו"ל. הדבר הגיע לידיעת רבי נחמן, והוא יצא מיידי בחזרה לארץ-ישראל, אך בהגיעו התברר כי רבי אליעזר נסתלק לעולמו.

עקב השליחויות הקדושות שהטיל עליו רבו, נמנע ממנו להשתקע בארץ-ישראל בחיי הבעש"ט. גם לאחר הסתלקות אור שבעת הימים, נמנע מכך; נוהג היה להשתטח על ציונו ולשוחח עמו כמו בחיים חיותו, וסירב לעלות ארצה, בטרם יקבל את רשותו.

בשנת תקכ"ד השתטח על קבר הבעש"ט יחד עם חברו רבי יוסף מקמינקא. בשובו צהלו פניו: "עתה צויה עלי רבי לעלות לארץ-הקודש!"

באותה שנה, ביום כ"ג בתמוז, יצא יחד עם קבוצת צדיקים, ביניהם רבי מנדל מפרמישילן, אל ארץ האבות. בהיותם בלב ים, קמה לפתע סערה עזה, עד שהאוניה חישבה להישבר. ביום העשירי לסערה, אסף רבי נחמן מניין יהודים, נטל ספר תורה בידו ואמר: "אם נגזר חלילה בבית-דין של מעלה שנאבד מן העולם - אנו בבית דין של מטה, בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה, איננו מסכימים לגזירה זו; יהי רצון שתתבטל". כל הנוכחים ענו אמן, וכעבור זמן קצר נח הים מועפו.

בי"ד בתשרי שנת תקכ"ה הגיע ארצה והתיישב בטבריה.

נולד בעיר זולקובה לאביו רבי יצחק, שהיה מצאצאי המהר"ל מפראג ורבי נפתלי כ"ץ בעל 'סמיכת חכמים' - מגזע דוד המלך.

בבחרותו למד בקלויז' המפורסם בברוד, יחד עם רבי נחמן מקוסוב ורבי מנחם מנדל מנבאר, וברבות הימים זכו שלשתן לחסות בצל מאורם של ישראל, הבעל שם טוב הקדוש.

רבי נחמן העיד על עצמו: "בצעירותי הרביתי לטבול במקוואות קרים, ובשובי, מוכרחים היו לחמם את הבית, עד שכמעט נשרפו הקירות; ואילו אני לא חשתי כלל בחום הרב. אך למרות סיגופי הגדולים, לא הצלחתי להפטר מהמחשבות הזרות, עד שהתקררתי אל הבעש"ט" - - -

כבן בית היה אצל רבו, שנהג לשלוח אותו תכופות לשליחויות נסתרות. באיגרותיו ממנהו הבעש"ט: 'נאמן ביתי - כינוי שרק רבי נחמן זכה לו.'

בעל רוח הקודש היה, ואף נודע במידת ביטחונו העצום בה. הודות לגדלותו בתורה ובריאה, קירב רבים וטובים לדרכו של הבעש"ט, ביניהם את רבי דוב-בער המגיד ממזריטש. היה זה לאחר שפגש בו רבי דוב-בער, והתפעל עמוקות מגדלות נפשו. הוא מסר בידו איגרת אל הבעש"ט, וזו לשונה: "האמת אגיד ולא אבוש, כי רואה אני סימן טוב בתלמידו המוסר כתב זה, מורנו הרב רבי נחמן נרו יאיר מהארדענקא, כי הוא צדיק וקדוש - ורבו לא כל שכן. הוא, תלמידו בעצמו, נפח בי רוח חיים, ועל כן מייחל אני לכל טוב סלה, אמן".

בשנת ת"ק ביקר בארץ הקודש עם בנו ר' שמשון ורבי

אתה חש רחוק מה'?

תחושתיך מעידה שהתקרבת יותר!

(עפ"י ליקוטי מוהר"ן ח"ב סח)

הדפסה נגד כל הסיכויים

ר' נחמן מתעורר נפעם כולו מן החלום: 'אין זאת אלא שמרמזים לי מהשמיים, כי אל לי להתיירא. זכות זקני הקדוש מלווה אותי, וה' יצילי דרכי!'

הוא התפלל שחרית בכונת הלב, ולאחר מכן יצא לעבר תחנת הרכבת. רבים מחבריו ליווהו בדאגה גדולה לגורלו; כשעזבה הרכבת את התחנה, ור' נחמן בתוכה, הפטירו בבעתה: "מה קשה הפרידה מאיש חמודות זה. ר' נאשקע אינו יודע כי הולך הוא בדרך שאין חזרה ממנה" - - -

כשצעד ר' נחמן לעבר הבניין הגדול בחרקוב, דומה היה לאותה כבשה הצועדת בשאננות אל תוך לוע הארץ - - -

הוא הופתע לפגוש שם את הרב גינבורג, חסיד חב"ד, שהמתין אף הוא לקבל אישור על הדפסת סידור. שאל אותו הרב גינבורג, איזה ספר בכונתו להוציא לאור. הראה לו ר' נחמן את הסידור 'דרך החיים' ואת ה'סיפורי מעשיות'.

"אומר לך את האמת", הביט בו איש שיחו בספקנות ובחמלה, "ספק גדול מקנן בליבי אם אקבל אישור על הדפסת הסידור שלי. אולם אתה, שבכוונתך להביא לדפוס סידור גדול עם פסקי הלכות - דומני כי אין לך סיכוי שיאשרו לך את הוצאתו לאור. אתה מסכן עצמך בשיבה בכלא, או הגליה לסיביר לשנים ארוכות!"

אך ר' נחמן, שהחלום המופלא מאמש עדיין עמד חי ומוחשי לנגד עיניו, לא שת ליבו לדבריו, ובהגיע תורו, צעד פנימה והתייצב מול חברי הוועדה כשבידו הספרים.

באותו רגע התרחש הבלתי יאומן: ללא קשיים או שאלות מיותרות, חתמו הפקידים על מסמך הבקשה: 'מאושר', והמשיכו הלאה אל הבא בתור - - -

הרב גינבורג, שהוועדה סירבה לאשר את הדפסת ספרו, היה מופתע לחלוטין מהצלחתו של ר' נחמן, נגד כל הסיכויים.

גם חסידיו ברסלב בטולטשין, נדהמו לראות אותו שב בריא ושלם, ובפיו הבשורה המרנינה, כי הוועדה אישרה לו את ההדפסה. "אין זאת", אמרו, "אלא שזיכיותיו הרבות, וזכות אבותיו הקדושים, עמדו לו, לא רק להיכנס אל מעון האריות ולצאת בשלום, אלא גם לקבל מהם אישור על הדפסת הספרים!"

מעשיות שסיפר רבינו. ידידיו ששמעו על תכניתו, ניסו להניאו ממנה: "ר' נאשקע! מסכן אתה עצמך בהתגרות בשלטון, דבר העלול להסתיים גרוע מאד; ואלפי מגורשי סיביר יוכיחו! הדפסת כל ספרי קודש אסורה - קל וחומר סידור עם הלכות מפורטות ליום יום", טענו באוזניו.

אלא שר' נחמן חסיד נלהב היה; לכיסופיו העצומים לזכות את הרבים בספרים אלו לא היה גבול, והוא החליט לסכן עצמו, ויהי מה.

הוא הגיש בקשה לראיון בפני הוועדה בחרקוב, והמתין בכיליון עיניים להזמנה. אולם יחד עם זאת התנגב חשש ללב: "הפקידים הממשלתיים ידועים בשינאתם העזה לכל מה שריח יהדות נוף ממנו - האם אינני מכניס עצמי ביודעין אל גוב האריות?"

באחד הימים, התקבלה בביתו ההזמנה לה ייחל כל כך, אך ליבו הלך אנה ואנה: 'האם אלק? או שמא אותר על הרעיון כולו?'

לילה לפני היום בו נקבע הראיון, עלה ר' נחמן על יצועו, ובחלומו רואה הוא את סבו הקדוש רבי נתן, יושב בחברת נכדיו, כשאף הוא, ר' נחמן, עם אביו ר' דוד צבי, בתוכם.

על השולחן היה מונח בבקוב יין וגביע. נוטל רבי נתן את הבקוב, מוזג יין אל תוך הגביע, ונותן לכל אחד ממצאצאיו לשותת. כשהגיע תורו, מבטי רבי נתן לעברו, וקורא אותו אליו תוך כדי עידוד: "נאשקע! ה' יהיה בעזרך!" - ונתן לו לשותת מהגביע שבידו.

אחד הצעדים המשמעותיים שנקטה ממלכת הרשע הקומוניסטית במלחמתה נגד היהדות, התבטא בחוק שאסר הדפסת ספרים ללא רישון הצנזורה הממשלתית.

בעיר חרקוב שכנו משרדי הצנזורה, ושם ישבה הוועדה שתפקידה היה לעבור על כל ספר, לבדוק אם תוכנו עולה בקנה אחד עם האידאולוגיה הקומוניסטית, או שמא נוגד את עקרונות המהפכה.

כל מדפיס, או מוציא לאור, היה צריך להתייצב עם ספרו בפני הוועדה, וזו הכריעה, האם לאשר או לאסור את הוצאתו לאור.

מגיבורי הרוח, העשויים ללא חת, שפעלו במסירות נפש למען הפצת יהדות, תחת אפה של הבלשטת הרוסית - היה החסיד המופלא רבי נחמן שטרנהרץ מנדיח מוהרנ"ת, שהתגורר בטולטשין וזונה בפני כל: ר' נאשקע טולטשינער.

הוא בנה מקוה טהרה ונקט בתחבולות שונות להבאת תשמישי קדושה במחתרת, מהוץ לגבולות רוסיה, ולחלקם ליהודים. כמו כן דאג להעמדת הדג תמיד' בציון רבינו, ולכל ענייני הקיבוץ באומן בראש השנה.

ר' נחמן ידע בבירור שכוחו הגדול של רבינו הקדוש, עולה על עוצמתה של מלכות הרשע החפצה לעקור כל זכר של יהדות. חדור אמונה בכוח הצדיק, פעל ללא הרף להפצת תורה על פי דעת רבינו הקדוש.

באותם ימים, עז היה רצונו להדפיס את הסידור 'דרך החיים' עם פסקי הלכות לזמני השנה, ואת הספר הקדוש 'סיפורי

השבוע לפני...

השבוע לפני 129 שנה

■ כ"ז בסיון שנת תרמ"א - פדיון הבן ברומניה

שורשים רבים הכתה חסידות ברסלב אף באדמת רומניה. חסידים צעירים, ילידי אוקראינה, שהיו מאוימים מהגוסים לצבא הצאר, מצאו ברומניה השכנה מקלט זמין ונח, שממנו יוכלו להגיע בקלות לאומן לקראת ראש-השנה ובכל עת מצוא.

ביוקרנותו רושם החסיד רבי שמואל הורביץ עדות-חיה מפי רבי שלמה קובלר "מהמקורבים מאנשי מנאס" (= מהעיר יאסי שבברומניה), שהיה בצעירותו מאנשי-סודו של הדברי חיים מצאנז, ובערוב ימיו עלה ארצה והשתקע בצפת.

וכך סיפר רבי שלמה: "שהיה או קיבוץ גדול מאנשי-שלומנו ביאס ובשאר עיירות ברומניה, והרבה פעמים היו מתקבצים פתאום ביהד על איזה ימים אצל אחד מהם, והיו סוגרים השערים והדלתות, והיו לומדים ביהד תורה מליקושי מוהר"ן ועושים התבודדות מהתורה שלמדו, ועושים בעבודת ה' על פי הלימודים שלמדו ביהד. והר"ר מיכילי מנאס, שהיה 'שם-דבר' בין אנשי-שלומנו, היה אצלם הראש שלהם. וככה היו נוסעים כולם יחד לאומאן, שהיו שוכרים וואגאן (= קרון) עבורם, ונסעו ביהד כמה פעמים בשנה וכפרט על ראש-השנה".

תקופה מופלאה זו כמעט ולא תועדה עדיין. אולם ניתן לדלות פרטים רבים אודותיה מתוך ספר המכתבים 'נתיב צדיק' לרבי נתן ב"ר יהודה מטבריה, מגדולי תלמידי מוהרנ"ת - שהשפעה רבה נודעה לו בהפצת דעת רבינו ברומניה, ואף בני משפחתו הענפה נטלו בחלק פעיל.

כך לדוגמה מספר רבי נתן ב"ר יהודה, על ביקורו ברומניה בקיץ של שנת תרמ"א בדרכו לאומן, כשהוא משתתף בשמחת 'בירת מילה' אצל בן אחיו - 'ודיברנו הרבה על הסעודה מרבינו ז"ל ותלמידו הקדוש, וישבנו כל הלילה עד אור הבוקר - - - אשר כדאי היו כל הטלטולים שלי - להתועד יחד, לדבר מרבי' כזה ותלמיד' כזה' (נתיב צדיק, עמוד קלט).

כעבור שבועיים השתתף שם רבי נתן בשמחת 'פדיון הבן' אצל נכדו; והוא מתאר זאת באריכות: 'ביום ה' קיימנו המצוה בשמחה גדולה, והתני מו"ה יידייל ובתי אדיל הביאו את בנם בשמחה גדולה, ונתנו להבחן סך שערים פראנק, ובאלו השלוש שעות שהיונו שם אצל בתי תחיה על הפדיון הבן, דיברנו הרבה דברים יקרים ונעימים ונתמדים מרבינו ז"ל ותלמידו הקדוש. והיו שם אנשים הרבה שלא מאנשי-שלומנו, ומחמת השמחה הגדולה נתחלקתי בלבי ולא בושתי לדבר בפניהם מהדרת קדושת רבינו ז"ל ותלמידו. וכמה תורות דברתי עמהם, ונכנסו דברי רבינו ז"ל ללבם, וגם נכנסו בלבנו גם-כן היטב, והיה אור הישר ואור החוה"ר (= על פי ליקושי מוהר"ן קפד).

'ואני כותב לכם שלא תשכחו אהבת רבינו ז"ל ותלמידו הקדוש, אפילו רגע אחד; ותשמחו בכל עת שהיה לנו רבי' כזה, אשר הוא עוסק בכל עת לתקן נפשותינו. ואני צריכם להאמין בכוחו הגדול ולהתחזק בכל עת בזכותו, ולהתחיל בכל עת מחדש להתקרב אליו ולספרי הקדושים, ולדבר כל אחד עם חברו בכל עת מהמטעמים הקדושים והנעימים אשר הם מתמידים נפשותינו ב'שבועה משיבי טעם' והם 'אמרות ה' אמרות טהורות' (תהלים י, ב); על פי ליקושי מוהר"ן ח"ב ה' ח), אשר בהם, במים הקדושים הוצאים מהל נובע מקור חכמה, ויכולים לטהר כל הטמאים, ממש מטומאה לטהרה באמת. וברוך ה' שאני מדבר בכל יום מהאוצרות הנחמדים של רבינו ז"ל" (נתיב צדיק, עמוד קמ).

לחידודא

חידה מס' 55

על מה אמר רבינו שבעיני העולם הוא "חיסרון גדול", אך בעינינו הוא "מעלה גדולה?"

הפתרון לחידה מספר 54

על איזו בקשה אמר רבינו ש"היא תפילה יקרה מאד מאד? - "ותקנו בעצה טובה מלפניך", תמפילת ערבית (שיחות הר"ן רלח).

זכה בהגרלה לחידה מס' 53

דוד גולדמן, בית שמש

בזכות קניה בסך 100 ש"ח, בחנות ספרים 'ברסלב' רחוב מאה שערים 110 ירושלים

